

позитивів презумпції згоди на трансплантацію є необхідним кроком. Не завжди можна взяти анатомічний матеріал у живого донора, у зв'язку з обмеженим колом осіб, які можуть бути донорами, з неможливістю за медичними показаннями, а на шальках терез – життя людини, і тоді трансплантація за допомогою анатомічних матеріалів трупів – це єдиний вихід.

Література

1. Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини: Закон України від 16.07.1999 р. № 1007-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1007-14>

2. Черевко О. В. Прогалини у правовому регулюванні трансплантації людських органів та тканин / О. Черевко // Агенція права і здоров'я. – 2015. – М.: АНО Центр інформаційних досліджень, 2012-2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://agency-lawmed.org/progalyny-u-pravovomu-regulyuvanni-transplantatsiyi-lyudskyh-organiv-ta-tkanyn>

УДК 342.922(043.2)

Клим Т. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

ПРИНЦИПИ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

Конституційне та законодавче встановлення принципів державної служби обумовлює функціонування органів державної влади, професійну діяльність державних службовців, сталість правового регулювання державно-службових правовідносин, а також обґрунтування тенденцій розвитку законодавства та нормативних актів Президента України та Кабінету Міністрів України [2, с. 201].

Відповідно до ст. 4 Закону України «Про державну службу» 2015 р., Державна служба здійснюється з дотриманням таких принципів:

1) верховенства права - забезпечення пріоритету прав і свобод людини і громадянина відповідно до Конституції України, що визначають зміст та спрямованість діяльності державного службовця під час виконання завдань і функцій держави;

2) законності - обов'язок державного службовця діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України;

3) професіоналізму - компетентне, об'єктивне і неупереджене виконання посадових обов'язків, постійне підвищення державним службовцем рівня своєї професійної компетентності, вільне володіння

державною мовою і, за потреби, регіональною мовою або мовою національних меншин, визначеною відповідно до закону;

4) патріотизму - відданість та вірне служіння Українському народові;

5) доброчесності - спрямованість дій державного службовця на захист публічних інтересів та відмова державного службовця від превалювання приватного інтересу під час здійснення наданих йому повноважень;

6) ефективності - раціональне і результативне використання ресурсів для досягнення цілей державної політики;

7) забезпечення рівного доступу до державної служби - заборона всіх форм та проявів дискримінації, відсутність необґрунтованих обмежень або надання необґрунтованих переваг певним категоріям громадян під час вступу на державну службу та її проходження;

8) політичної неупередженості - недопущення впливу політичних поглядів на дії та рішення державного службовця, а також утримання від демонстрації свого ставлення до політичних партій, демонстрації власних політичних поглядів під час виконання посадових обов'язків;

9) прозорості - відкритість інформації про діяльність державного службовця, крім випадків, визначених Конституцією та законами України;

10) стабільності - призначення державних службовців безстроково, крім випадків, визначених законом, незалежність персонального складу державної служби від змін політичного керівництва держави та державних органів [1].

Законодавче закріплення цих принципів сприяє професіоналізмові державної служби, її стабільності а також створює сприятливий режим для діяльності державних службовців, забезпечує незалежність від зміни у розстановці політичних сил у парламенті та уряді держави.

Можна зробити висновок, що саме система та суть принципів державної служби передбачає можливість стверджувати, що вони відповідають публічним стандартам сучасної європейської державної служби, допомагають утвердити якісно нову модель держслужби України.

Реалізація системи принципів державної служби на практиці забезпечить ефективність інституту державної служби, паритетні відносини між державою та суспільством, а також відповідність європейським стандартам і в остаточному підсумку буде визначати як характер, так і поведінку державних службовців [3, с. 156].

Застосування нових принципів, закріплених у Законі «Про державну службу» 2015 р., дає змогу виявити проблемні моменти їх реалізації, що потребуватиме подальшого поглибленого дослідження цих питань і вироблення механізмів їх ефективного втілення з метою розбудови сучасного інституту державної служби України.

Природа дії принципів державної служби носить системний характер. Це означає, що дія різних принципів взаємозалежна. Не можна розкрити зміст і потенціал будь-якого принципу без урахування всієї сукупності

його системних зв'язків. Збій в дії одного принципу негативно позначається на реалізації інших. Наприклад, принцип професіоналізму державної служби не буде реалізований повною мірою при порушенні принципів законності й стабільності.

Закон «Про державну службу» 2015 р., гарантує однорідні стандарти прийняття на службу та просування по службі, а також інших управлінських процедур на державній службі в масштабах усього державного управління.

Література

1. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 р. № 889 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/889-19>.

2. Колпаков В. К. Адміністративне право України: підруч. / В. К. Колпаков. – К.: Юрінком Інтер, 2013. – 736 с.

3. Ківалов С. В. Державна служба в Україні: підручник / С. В. Ківалов. – Одеса: «Юридична література». – 2010. – 368 с.

УДК 34.342

Кондра А. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н., доцент

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

В сучасних умовах в Україні актуальними є проблеми, пов'язані з недостатньою дієвістю та ефективністю існуючої системи фінансового контролю, її відповідністю завданням сьогодення, тому вони потребують поглибленого вивчення та подальшого реформування. На підставі результатів контролю державою вживаються відповідні заходи, які спрямовані на запобігання та викорінення цих порушень у майбутньому. Проте нинішня система державного фінансового контролю в Україні не забезпечує належної фінансової та бюджетної дисципліни. Однією з головних причин цього стану справ є недосконалість чинного законодавства, що зумовлює зростання основних фінансових порушень.

В Україні ряд напрямів теорії та практики управління й фінансового контролю з погляду загальних закономірностей розвитку економічної системи знайшли відображення в працях М. Т. Білухи, О. Д. Василика, В. П. Вишневського, В. М. Гесця, В. І. Кравченка, В. М. Опаріна та інших. Сутність фінансового контролю полягає в тому, що він являє собою систему органів і заходів з перевірки законності та цілеспрямованості дій